Det er herligt at være sammen med så mange socialdemokrater. Det er selvfølgelig ikke unaturligt, her.
Jeg kommer fra et andet stort møde, der afholdes her i Jylland i dag - det skal jeg vende tilbage til siden.
Folketingsvalget i november det blev ikke kun et nederlag for Socialdemokratiet. Det viste sig, at det også blev et nederlag for det danske velfærdssamfund. Selvom de borgerlige partier gjorde sig meget umage med at fortælle vælgerne, at det ikke var velfærdssamfundet, de ville til livs, men derimod holde fast i det - ja så har deres politiske handlinger jo vist noget andet.
Jeg ved ikke, om I kan huske i valgkampen. Vi gik fra forbundets side kontant ind i den som vi plejede at gøre med afsæt i vores faglige-politiske budskaber. Det er der jo ikke nogen, der kan ha-ve noget imod. Vi lavede bl.a. i de sidste dage en annonce, der sagde 100 dage, der rystede Dan-mark.
Hvad ville der ske, hvis Anders Fogh Rasmussen kom til. Hvad ville der ske - det var før valget. Vi påstod, at man ville lave beskæringer i forhold til dagpengene. Vi påstod, at de ville for-ringe arbejdsmiljøet.
Vi påstod, at man ville lave indgreb i overenskomsterne. Vi påstod, at man ville igangsætte en privatisering af sundhedsvæsenet herhjemme. Hvad var svaret på det? Skræm-mekampagner, skræmmekampagner - brølede den borgerlige mediekampagne.
Vi står overfor den skræmmende virkelighed kære venner. Et andet sted på hylden, da satte vi spørgsmålstegn ved: Stoler du på Foghs kreative skattestop. Der var mange vælgere, der så: Hallo, det står lige der foran - funklende flot skattestop, hvis vi bare stemmer på dem. Hvad er virkeligheden? Virkeligheden er, at man har holdt fat i et skattestop, og nu sidder man rundt i amter og kommuner og kæmper for at få budgetterne til at hænge sammen., så i skattestoppet jo i virkeligheden betyder, at vi får et ringere service til både det ene og det andet - og priserne stiger.
Anders Fogh Rasmussen er i fuld gang med at føre sin gamle drøm om et samfund ud i livet. Han vil opbygge en minimalstat med et
minimums velfærd med så lidt fællesskab som overhovedet muligt. Det var hvad vi frygtede ville ske, hvis Venstre kom til. Den frygt var begrundet.
Men det er også tid til - nu kan det godt være, at der er nogen, der føler sig trådt over tæerne - det er der så ikke noget at gøre ved - at der var også en del af os, der

frygtede, at Socialdemokratiet i opposition ikke ville kunne finde sine egne ben, at man røg ud i intern strid og personslagsmål og på den måde satte sig udenfor politisk indflydelse. Også den frygt har desværre vist sig, at være lidt for meget velbegrundet. Jeg vil godt sige til jer med hensyn til de sidste ugers uro i Socialdemokratiet med angreb på for-manden har været pinligt, uanstændigt og et udtryk for uansvarlighed. Vil I ikke mande jer op. Der findes mere end 1 mio. socialdemokratiske vælgere, der forventer, at I tager jeres opgave som socialdemokratiske politikere alvorligt og beskæftiger jer med det, som det handler om - nemlig politik og den politiske kamp. Og jeg vil også gerne minde jer om, at den formand, der sidder her ved siden af. Det var den for-mand, der i begyndelsen af 90erne viste det socialdemokratiske mod og styrke, der skulle til for at gennemføre en politik, der rettede op på den danske økonomi. Det skaffede tusindvis af arbejdsløse i arbejde og fik pustet liv i et fuldstændigt udsultet sundhedsvæsen, ældrepleje og uddannelsessy-stem. Lad mig sige det, så det ikke kan misforstås: Vi har stadigvæk brug for det mod, vi har sta-dig væk brug for den styrke, hvis det er sådan, at det danske velfærdssamfund skal reddes - og det skal det. Vi har brug for det mod og den styrke også hvis den danske arbejdsmarkedsmodel skal reddes - og det skal den.

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at vi på den kongres her arbejder sammen - fremad i fællesskab. Der er opgaver nok at tage fat på. Lad os finde den fremtid i fællesskab, hvor vi kan se vores visioner og hvor vi kan skabe håb og klarhed. Der er mange mennesker i dette her land, der har forhåbninger om at få et andet system, end det vi har for nærværende.

Og kære venner. Selvom det ser lidt vanskeligt ud i øjeblikket, så er der et ordsprog, der siger: At dem, der ikke rækker efter stjernerne - de får aldrig stjernestøv på fingrene.

God kamp.